

"כשהיינו בפנים, אסור היה להישבר"

מאת יאיר אטינגר

שלשום בבליה, אחרי כשבוע ימי לחימה רצופים בכפר מרכזי בה שברדום, לבנון, קיבלו חיילי גורד 13 של גולני יום אחר של המנוחה. בבית הארוחה למרגלות דמת הגולן, במכססים קצרים וסנטרים, השעות לפני החודש "פנימים" לא דורקשו רק למנוחה ולפירוק תבילות השי שקיבלו. על המראטות הם שמעו תדריר

כים, טיפלו בכלי הנשק, החליפו מדים והשלימו ציוד. ענבר חיילי הגורד, זה היה גם זמן לגעת במה שהשתרלו להימנע ממנו טאו ליל המשי האחרון: "האירוע", ההתקלות של הפלוגה המסייעת שבה נפלו שלושה מחבריהם: סרן (מיל') הוד"ר איגוד רוטשטיין, סמ"ר עומרי אלמי יוסייטקובוביץ' וסמ"ר דניאל שירן. חיילי הגורד שהמשיכו להילחם עד שלשום בבליה לא

השתפרו בחלוויות של חבוריהם, ועריין לא ביקרו את מפקד המ"חלקה שנפצע קשה בקרב. "רק עכשיו אני מרשה לע" צמי קצת להתפרק ולרדור", אמר חייל שביקש לא לפרסם את שמו, בנימוק שעריין לא גילה להודויו שהוא בלבנון. "עד שרע הוינו

בפנים, אנשים פחות נפתחו, אסור היה להישבר. אבל גם שם, בערך כשהייתי לברי, כשהגיע תורו לשמור, שיהודתי בראש את האירוע, ושוב תשבתי איד לספר את זה לחברים, להודים. כל זה מן גילגלתי את זה מחדש, וגם השבתי איפה באופן אישי טעיתי ואיפה פעלתי נכון. הרענון הזה מאוד חשוב שבבילי כדי לחזור פנימה בכוחות מודרשים". המשך בעמוד 8

פנימי באיחור
יוסי שריר, עמוד 7

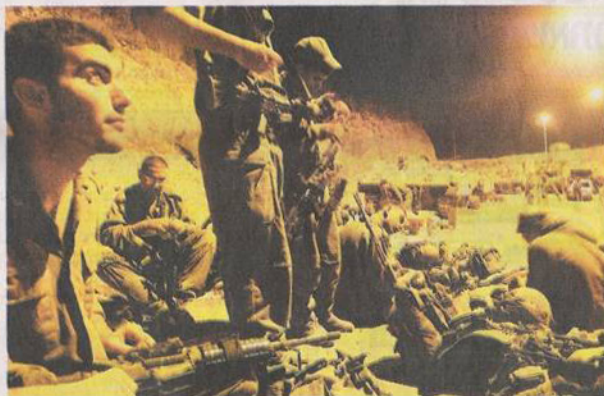
רק כשיצאו להפוגה מלבנון, הרשו לעצמם חיילי גולני לשחזר את הקרב שבו איבדו שלושה מחבריהם

לוחמים: "כשהיינו בפנים, אסור היה להישבר"

המשך מעמוד 1

אלון טאוב הוא מקלען נגב ("נגביסט") בפלוגה המסייעת. לדבריו, הניאל שירן תוך אותו כשהצטרף לפלוגה: "הוא ישב איתי שעות, לימד אותי המון דברים". אחרי ההתקלות, סיפר, "סתנו את הגופות של דני" אל ואיגור ועומרי לסמטה ושם תפסנו מחסה המג"ד קרא לכל המקלענים קרימה כדי לנסות לפגוע בחוליה שידרה עלינו". "יריתי צורר אחד", סיפר, "ופתאום התחילו לי מעצורים. ניסיתי להתפעל אותו, ואו שוב מעצור, ועוד אחד. התקלה היא במקלע. החבר שלי שהיה לירי ירה וירה, והרגשתי אין הש מיעה שלי נחלשת, אבל אני לא יורה. ואני מרגיש שזה רגע שאני צריך להוציא את כל מה ששלמתי, אבל אני לא יכול. החבר שלי אמר 'עונב, קח את הנגב של דניאל', לקחתי אותו והתחלתי לירות".

"יום אחרי האירוע כולם היו עם הראש ברצפה", המשיך. "שבתי בתוך הבית, ושבכל מטוסים החבר'ה מהחלוקה של דניאל ישבו ממש לירי. הנגב שלי היה עלי, כי את שלי כבר שלחו חזרה לישראל. ואו שתי אוס מישוה אומר לי 'אני מריח אותו מונ'. לא הבנתי איך, אבל הוא אמר לי 'אני מריח אר'

תצלום: ירון קמיטקי

חיילי גולני מתארגנים ליר מוטולה לקראת כניסה ללבנון, אתמול

ת, את דניאל, אני מריח אותו מהמקלע. היה לו כל כך קשה. לא היה מה לעשות, אבל גם עכשיו, כשנשאתי עם המק"לע שלי, אני מרגיש ממש וכות גדולה שאני עם הנגב שלו. אני ממש מרגיש שאני ממשיך אותו עכשיו".

על הדישא בצל, מפקד מח"ל קה מפלוגה א' של גורד 13 שוחח עם חייליו לסיכום ימי הלחימה. אלה הם החיילים הציירים, שמונה חודשים בצבא, לקצין אחר בגרוד אמר, "שקשה מאוד לצבא לעשות את

ש"הארק" ליווה לפני הכניסה הראשונה שלהם ללבנון לפני שבועיים. אתמול, עם ניסיון של שבוע בלבנון, השיחה נועדה להתאים את התרגולות למציאות. את השיחה הממושכת את המ"מ בפקודה הנוגעת לבתים שהחיילים תופסים. "צריך לה" שאיר את הבנות נקיים, כדי שהמספחה הלבנונית תוכל לתוד הביתה", אמר. קצין אחר בגרוד אמר, "שקשה מאוד לצבא לעשות את

שבוי של חיובאללה. "נכנסנו לבית ולא ירינו, אלא תפסנו אותו. זה יוצא שבו, כי האיש 'שפך' בחקירה שלו, אבל יכול להיות שגם הסתבה שלא ירינו, שקשרה לזה שאנחנו לא רגילים עריין ללבנון".

יודה ואוקיר הוא נהג הא"י טובוס המלווה את הפלוגה הד"א ככר כמעט שלושה שבועות. הוא מבחין שהימים בלבנון הע"י ניקו להם "ברות".

"אני המפקד האמיתי של החיילים האלה", צחק, "אני אומר להם כל הזמן שיש להם בעיה מול החיובאללה. הם לר" חמים בגיל שלוש, ואילו הלר" חמים שלנו באים היום מהבית עם האספי 3 ועם הג'ל כשיעיר. זה דורר יותר. הם ילדים טובים, מה שמפריע ביותר זה ההורים,

האבא והאמא שמשגעים אותם כל הזמן בטלפונים". "היינו עשרה ימים בפנים", סיפר המ"מ, סרן אורי לביא. בניגוד למסייעת, כל חייליו יצאו שלשום מלבנון בריאים ושלמים. "כשיצאנו, הסתכלתי אחורה לראות שכולם חוצים את הגדר חורה. זה הרגשה טר בה. אני זוכר אותם לפני שמונה חודשים, רק התגייסו. לא ידעו לקשור את הנעלים ואין שמים את החגורה, ועכשיו הם יוצ"איים מלבנון כלוחמים. בלבנון זה משימה בתוך משימה, כי כל הזמן קיים הרצון הזה שכולם יחזרו הביתה, או להסתכל אחרי זה ולראות את כולם חוזרים חזרה זה היה רגע השיא של הדבר הזה".

יאיר אטינגר